

VÅLERENG GUTTEN

ORGAN FOR
VÅLERENGENS IDRETTSFORENING
Nr. 1 2016 • Kr 20,- • 85. årgang

VÅLERENGA

DAMEFOTBALL

Ny sesong og samling i bånn, eller ...?

Hockeysesongen tok en brå slutt, men med en god avslutning i NM ser vi frem til en ny sesong til høsten. Roy Johansen som ny trener blir sikkert spennende og forventningene når vel nye høyder når vi skal kjempe i toppen igjen.

Fotballen er i gang og vi har vel ikke hatt en mer trøblete start enn på lenge. I skrive stund skal vi ha Tromsø hjemme kommende helg, men jeg har faktisk trua og regner med at vi nå får vår første 3 poenger. Men det er i motgang man kjenner sine venner, og det er nå de ekte VIF supporterne stiller opp på alle hjemmekamper og viser hva det bor i oss. Jeg hørte en gang en som sa til meg følgende sitat; «elsk meg mest når jeg minst fortjener det, for da trenger jeg det mest». Dette kan jeg skrive om til «støtt oss mest når vi minst fortjener det, for da trenger vi det mest». Og det er dette det dreier seg om, hvor lett det er å være supporter i gode tider., gå på jobb og ute blant venner og vise at man er supporter for «Oslo's stolthet». Men det er når det butter at vi virkelig står frem som supportere også i hjertet. Undertegnede må også tåle tyn på jobb og ute blant folk, men er du ekte så preller det av. Jeg gleder meg fortsatt til neste kamp, og trua den kan ingen ta fra meg !

Ellers er det nå besluttet at bladet vårt «Vålerenggutten» skal bli digital. Det er flere grunner til dette, men en kostnad på kr 84.000.- for å gi ut to numre i året var en viktig grunn. I tillegg gir en digital verden oss masse muligheter til flere numre, mer aktualitet og ikke minst muligheten til å bruke dette som et godt middel i vervekampanjer. Jeg vet godt at det er vanskelig å gå inn i fremtiden, men det er nå slik at vi ønsker mange flere unge til våre klubber, og da er det viktig å stå frem tidsriktig på alle måter. Tradisjoner er viktige, og de skal vi ta vare på, men vi kan ikke leve i fortiden, den skal vi minnes. Fremtiden kan vi alle være med på å skape, der er det ingen aldersbegrensning.

Jeg ønsker alle nye og gamle medlemmer en fortsatt fin vår, jeg har trua, vi skal fortsatt ha mye å glede oss til. Det bobler og gror i alle klubbene så ikke glem at det er noe som heter Vålerenga Innebandy, Vålerenga Basket, Vålerenga Håndball, Vålerenga Amerikansk Fotball og Vålerenga Ski. Vi har lett for å se på Vålerenga kun som fotball og hockey, men vi er mye mer. Og snart blir vi flere ... Planer for golf og cricket jobbes det med. Vi er Oslo Stolthet, vi er mangfoldet !

Med vennlig hilsen
Stein Morisse
Leder av Vålerengens Idrettsforening

REDAKTØR:

Ove Bengt Berg
Tlf. 905 43 576
E-post: ove@bengt-berg.no

REDAKSJONSMEDLEMMER:

Bjørn Arild Gjerdalen
E-post: bjorngjerdalen@yahoo.com

Espen Knutsen:
E-post: espen@klanen.no

Jarle Teigøy:
E-post: ja-teigo@online.no

May Aas:
E-post: m-sigru@online.no

Produksjon:

Layout: Leif Ketil Solberg
Trykk: Rolf Ottesen Grafisk Produksjon

FORSIDEFOTO:

Andreas Kristoffer Berge

STYRELEDERE I VIF OG KLUBBENE:

Vålerengens Idrettsforening
Hovedstyret
Leder Stein Morisse, tlf. 905 67 000

Vålerenga Amerikansk Fotball
Simen Kristensen, tlf. 977 07 668

Vålerenga Basket
Paulo Lising, tlf. 998 66 666

Vålerenga Fotball Bredde:
Tom Krøning, tlf. 920 57 332

Vålerenga Fotball Elite
Thomas Baardseng, tlf. 979 53 323

Vålerenga Håndball
Kjersti Vøllestad, tlf. 959 08 422

Vålerenga Innebandy
Silje Kathrine Enersen, tlf. 916 60 600

Vålerenga Ishockey Bredde:
Øyvind Wikstøl, tlf. 488 67 612.

Vålerenga Ishockey Elite
Jan Brandvold, tlf. 905 38 717

Vålerenga Ski
Ove Bengt Berg, tlf. 905 43 576

ANDRE VIF-UTVALG:

Lovkomiteen:
Henry Johansen, tlf. 922 00 146

Aldermannsligaen:
Lasse Breen, tlf. 908 33 573

Dameligaen:
Berit Knudsen, tlf. 948 84 143

Bannerkomiteen:
Hans Nilssen, tlf. 957 96 433

Tippens fond,
Tom Krøning, tlf. 920 57 332

Bli større – uten å miste særpreget?

Noen i VIF er opptatt av at foreningen må bli større, få veldig mange flere medlemmer og favne over flere idrettsgreiner og dermed flere klubber. Men hvorfor?

En stor klubb med mange klubber krever mye av felles organisering. Tyder dagens organisering på at vi er godt forberedt til å bli flere ledd i foreningen?

Få foreninger har hatt sånn tiltrekningskraft som VIF på dem som vil være utøvere, tillitsvalgte og ansatte hos oss. Fra hele landet. Men altfor mange har bare vært her en kort stund for å dra videre. Det er de trofaste medlemmene som må dra lasset, mens mange bare er innom, nærmest for å sole seg i Vålerengas glans og få et nytt punkt i CVen sin. Det som trekker er det Aftenpostens Ola Bernhus nylig skreiv: «Vålerenga er mer enn noen annen klubb et sosialt fenomen, bygd opp gjennom flere tiår med folkelighet og samhold som kjennetegn. Derfor tåler Vålerenga mer motgang enn de fleste.» Dette sosiale fenomenet må vi verne om.

At nye idretter og nye innbyggere kommer til i Vålerengas nedslagsfelt, er som det har vært før. VIF har før eksistert godt med naboklubber. Oslo har mange klubber og utøvere å være stolt av. Og kanskje gjør nye klubber som Tøyen Sportsklubb

og Lille Tøyen Fotballklubb en bedre innsats for sitt nærområde og sine idretter enn om Vålerenga hadde vært eneste klubb?

Nye idretter med nye medlemmer som bare har en overflatisk tilnærming til det de tror er Vålerengas «sjel», vil uunngåelig bidra til å svekke vårt særpreg. Men det er kanskje «utviklinga»?

Dette nummeret er det siste nummeret av Vålerenggutten utgitt i papir. Heretter skal den bare komme som eavis. Det har VIFs hovedstyre vedtatt, det høyeste organet i foreningen mellom årsmøtene. Det kan være et framtidsretta vedtak i «ei ny tid». Men da er det også viktig at prosessen fram mot vedtaket er grundig og har som mål å samle flest mulig av foreningens engasjerte medlemmer om vedtaket. Det må vi kreve av en endring av en av foreningens fellesbastioner gjennom mesteparten av vår historie. Ikke alle er fornøyde med framgangsmåten denne gang.

Håndball:

Fra underskudd til millionær

Stor rekruttering. God økonomi.

Leder i Vålerenga Håndball, Kjersti Vøllestad, forteller at mange nye barn har kommet til og at flere årskull er svært store. Heldigvis har foreldrene tatt tak og engasjert seg i «sine» lag, ellers hadde det ikke gått rundt. Det er stort engasjement blant barna, og sosiale arrangementer som sommer- og nyttårsfest har vært svært vellykket. Styret arbeider med en sportslig styringsplan for å

håndtere økningen i medlemsmassen på en god måte og ha en plan for de neste årene. Økonomien har utviklet seg fra underskudd og dårlig styring til et godt overskudd i 2015. Dette fører til at klubben kan begynne å tenke på å bruke penger på sportslige aktiviteter, trenere, utdanning etc., og avslutte et strengt kostnadsbesparende regime.

Rune Bergskaug – håndballens altnuligmann.

Treningsleir

Helgen 1.-3. april reiste hele ungdomsavdelingen, jenter og gutter, elite og bredde; spillere, trenere, lagledere, samt ansatte og styremedlemmer i hovedstyret og understyrene på treningsleir og samling i Cøteborg. Målet var å styrke samholdet i ungdomsfotballen, og at lagene skulle få et godt sportslig utbytte i forkant av seriestart. Dette er første gang vi gjør noe liknende, og vi gledes oss lenge!

Av: Tine Grødahl
Foto: Lars Øverland

Vi var hele 250 personer som reiste. Reisemålet var Prioritet Serneke Arena, en splitter ny hall med fantastiske fasiliteter; kunstgressbane, håndballbaner, beachvolleyballbaner, treningsstudio, langrennsløype i kjelleren, hotell, skoler, konferansesfasiliteter, i tillegg til flere kunstgressbaner utendørs.

Planlagt avreise var kl 08.00 fredag morgen, og 08.05 var alle bussene på vei. Det var fullt program for lagene gjennom hele helgen, med tre treninger hver samt en treningskamp, måltider, lagsmøter og spillersamtaler. Eirik Pettersen ble også med på tur, og holdt en samling for styremedlemmer og lagledere: Vålerenga. Trenerne hadde sin egen samling, med fokus på sportslig blå tråd mellom elite og breddelagene.

Lørdagskvelden ble benyttet til å se Vålerenga-Rosenborg og en quiz i fellesskap, og deretter serverte styremedlemmer kveldsmat til alle spillere og ledere. Vi vil takke hele reisefølget og håper at vi kan gjenta noe liknende ved en senere anledning!

Tre av medlemmene i hovedstyrets arbeidsutvalg fotografert på årsmøtet. Fra venstre Stein Morisse, leder, Tanja Johansen, sekretær og nyvalgt nestleder Svein Larsen. Nyvalgt kasserer Gry Andersen, styremedlem og varamedlem. Foto: Jarle Teigøy.

Idrettsforeningens årsmøte 2016

Det skjedde ikke noe dramatisk på årets årsmøte selv etter at møtet på fem dagers varsel ble flyttet fra Valle til Ullevaal stadion hvor det ble spilt cupkamp samme kveld. Dette skjedde overraskende og i strid med vanlig organisasjonspraksis, noe som ble påpasselig påtalt av Hans Nilssen.

Eneste viktige sak på dagsorden, var punktet i hovedstyrets beretning hvor det var stilt spørsmålsteget ved klubbaviserens fremtid. For å få til en avklaring om dette, foreslo Oldermann Lasse Breen

en protokolltilførsel til beretningen, med krav om ny og grundig behandling av saken, slik at neste årsmøte kan fatte et riktig vedtak i spørsmålet om kommunikasjon med medlemmene.

Regnskap og budsjett ble vedtatt enstemmig. Valgene gikk greit etter valgkomiteens innstilling, hvor eneste overraskelse var at radiosjef Svein Larsen gjorde comeback som nestleder etter 25 år!

Årsmøtedeltaker

Historisk seier til VIFs orienteringsgruppe

Den kanskje største seieren til VIFs orienteringsgruppe, utenom junior-NM i stafett, er nok seieren i den improviserte Oslo-stafetten i juni 1967. Det var juniorer som vant seniorklassen. Laget bestod av Knut Finsen, Frode Svane Hansen, Øivind Høegh, Kjell Winther, Henry Johansen og Per-Erik Winther. De tre siste er fortsatt aktive medlemmer i VIF, to av de andre har også bidratt til VIF de siste åra. NRKs orienteringsmedarbeider utformet innslaget til Radiosporten i hodet mens han kjørte sin Lambretta skuter mot Marienlyst. Denne NRK-frilanseren er også fortsatt medlem av VIF, og heter Ove Bengt Berg.

Fra venstre: Styremedlem Mona Ellefsen, kasserer Karin Findahl, styremedlem Marianne Kaarud, styreleder Berit Strandli Knudsen, sekretær Mona Haugen

Dameligaen

Vålerengens IFs Dameliga ble stiftet 14/11-1946 og har som formål «å opprettholde og videreutvikle det sosiale miljøet i Dameligaen gjennom medlemsmøter og andre sosiale fellesaktiviteter, og å inspirere medlemmene til å vise engasjement, omtanke og omsorg for hverandre.»

Vi har nå 31 medlemmer, der majoriteten har bakgrunn fra Vålerenga Håndball, men Dameligaen er ment å være et samlingspunkt for avtropspende aktive fra alle klubbene tilsluttet VIF. Aldersgrense nedad er 33 år, og man må ha minimum 3 års medlemskap i en av VIF klubbene.

Ta gjerne kontakt med Styreleder Berit Knudsen på mail berit_vif_knudsen@hotmail.com!

Rekruttlaget da de vant 2. divisjon i fjor. Foto: Andreas Kristoffer Berge.

Rekruttlaget: Fra venstre Anette Smenes, Tine Schryvers (nr. 5), Ida Tangen Høisveen og Synne Sofie Christiansen. Foto: Andreas Kristoffer Berge.

Sportslig leder Egil Ødegaard om damelaget

Tekst og foto: Ove Bengt Berg

- Hva er målsettinga for årets sesong? Er starten slik at dere tror at dere vil klare den?

- Klubbens og damelagets målsetning for sesongen er å havne på øvre halvdel av tabellen. Vi har hatt en litt tung start på sesongen, men mener at vi hele tiden har hatt en positiv utvikling i gruppa, og vi må også ta med at vi i starten har møtt

Etiā porta sem malesuada magna mollis euismod. Aenean lacinia nulla sed consectetur.

tre av de forhånds tippede medaljekandidatene, LSK, Stabæk og Avaldsnes.

- Årets budsjett, er det bedre eller dårligere enn i fjor?

- Budsjettet har økt i fra forrige sesong, og 2016 er første året i en økt satsning på damelaget, for å nærme seg toppen av Norsk damefotball.

- Dere skiftet trener, og hvorfor ble det Brocken?

- Leif Tsois som var hovedtrener i 2015, valgte etter sesongen å flytte til Spania for å drive fotballskole på fulltid. Vi

startet derfor en prosess med å finne hans etterfølger, og hadde veldig mange søkere fra flere forskjellige land. Valget falt til slutt på David Brocken, av flere årsaker:

- Han har selv spilt på høyt nivå
- Han har god erfaring fra Kolbotn i Toppserien

- Han er godt kjent i VIF miljøet, både som spiller og trener på herresiden, og han har interesse for å jobbe med utvikling av yngre spillere

- Hva er viktig for deg å få sagt om dere til alle VIFs medlemmer?

- Som tidligere nevnt er dette starten på en satsning for å nærme seg de beste. Man har fått en god del nytt på spiller-siden, og det er naturlig at det tar litt tid før relasjonene spillerne imellom sitter ordentlig. Vi har god tro på at vi gradvis skal heve kvaliteten på det vi driver med, og håper at så mange som mulig vil komme å støtte oss i Vallhall.

David Brocken, tidligere spiller på elitelaget, er tilbake i Vålerenga som dametrener.

Vålerenga seriemestre i futsal – igjen!

Futsal er innefotball på en lite bane.

Vålerenga ble seriemestre i 1. divisjon kvinner region øst for 2015/2016 – for fjerde gang. Ida Kristoffersen ble toppscorer. Laget spilte

en uavgjort, hadde ett tap og resten var seire. Det er et lag med mye rutine og svært stabil spillertropp.

Keeper Line G. Johansen og Silje Blakstad etter kampen mot Lillestrøm.

Lillestrøm fikk en merkelig straffe for å kunne skåre det første målet. Ballen er avlang på veg inn i mål.

I «Vålerengaland», Jordal med Vålerenga i bakgrunnen.

Før, nå og framover:

Bevare og utvikle fellesskapet

Vålerengguten har samlet VIFs tre nåværende æresmedlemmer til en samtale om VIF framover, med utgangspunkt i deres erfaringer. Det er May Aas, æresmedlem fra 1993, Jan Hellerud fra 2006 og Berit Knudsen fra 2013.

Intervju og foto: Ove Bengt Berg

Ett årsmøte, ett hovedstyre og ett budsjett

– Ja, hva var det som var bra før?

– Da var vi én klubb, én forening, alle kjente hverandre. Det var ett styre som styrte det hele. Hva årsmøtet og hovedstyret vedtok, var avgjørende for alle. Du måtte møte opp og kjempe for sakene dine, og det samlet oss. Det endte alltid med at det var «oss». Innleder Jan samtalen med.

– Vi var prega av «sjela» og samholdet. Vi visste alle hvor vi alle kom fra, vi

hadde VIF-merket på brystet og oppslagstavlene i bydelen, vi hadde kontorene (Vålerenggata, Etterstad og til slutt Valle). Vi feiret jubileene våre med 10-års mellomrom. Vi var kort sagt én familie, understreker May. Hun nevner et eksempel på samholdet før: – Da fotballen rykka ned helt til tredje divisjon på begynnelsen av 1970-tallet, dreiv håndballavdelingen med kakerlotteri og loppemarked for å samle inn penger til fotballavdelingen!

Alltid strid om penga

– Men det kan da ikke bare ha vært «fryd og gammen» før?

– Selvfølgelig var det mye kiving og stridighet. Lenge var det bare fotballavdelingen som tjente penger, og også brukte penger som de ikke hadde. Og når det ble litt penger i ishockey, tjente de penger til andre tider enn fotball, og så ble det spørsmål om å låne av hverandre. Det var fotball som dominerte,

Æresmedlem Jan Hellerud

men vi var likevel i det store og hele ett fellesskap.

Tillitsverv – bare hvis du kunne ringe fra jobben

– Det var foreldra som stilte til verv, og det var ofte de samme år etter år, forteller May. Jan fortsetter: Det var ildsjeler som ofra seg, som «Spretten» og Yggeseeth. Ett år hadde Tippen ansvar for alle ungdomslaga i ishockey, og reiste rundt med køller hele tida. Enda mange hadde jobber der de ikke en gang kunne gå og ta en telefon for å ordne noe, som «Tyten» (ishockeyoppmann Trygve Iversen) som jobba på smia like ved Jordal Amfi. Mange av disse sliterne er i ferd med å gå i glemmeboka, uten de få som ble tildelt Fortjenstmedaljen for lang og tro tjeneste. Sannsynligvis for få, mener Jan.

Hovedstyre uten kvinner

– Vi må ikke glemme at samfunnet var annerledes før, sier Berit. Det tok sin tid

før vi fikk kvinner inn i hovedstyret, og som leder av en klubb. I dag er jo det en selvfølge vi ikke tenker på. Før kunne du ta et lederverv og være amatør, i dag må du nærmest være siviløkonom. Nå er drift, idrett og inntektsskaping mer adskilte oppgaver. Ofte var det morsommere på årsmøtene enn på revyscenen Chat Noir. Etter fortvila å ha diskutert underskuddene og hva en skulle gjøre med det, brøt Makkern inn og sa: «Kan vi ikke bare sette strek – og begynne på nytt!»

Er bare VIF Oslos stolthet?

– Skal all idrett i Gamle Oslo samles i Vålerenga, er det ikke plass til andre klubber i Oslo øst? Er det ikke flott at en ny klubb som Tøyen Sportsklubb og Lille Tøyen Fotballklubb fra 1992 skaper nye lokale klubbidentiteter og aktiviserer dem VIF ikke klarer å aktivisere – eller bør inkludere?

– Jo, det er bra med disse nye klubbene, svarer Jan, men det vil nok alltid være sånn at Vålerenga for lang tid framover vil bli det trekkplasteret som de beste vil til.

Vis fordelene ved fellesskapet!

– Det er viktig at «overbygningen» VIF synliggjør fellesskapet, sier alle tre. For noe gikk tapt i 1989 som fortsatt kan og bør styrkes om skal VIF fortsette å beholde sin sjel og sin tiltrekningskraft. Noen må være tradisjonsbærere, holde ved like det limet som gjør foreningen vår til et særpreg. Det skjer særlig i ligene i dag, men må ut til alle klubbene.

– Hovedstyret må være seg sitt ansvar bevisst og benytte enhver anledning til å fremheve historien og hegne om tradisjonene! De økonomiske interessene knyttet til «merkevaren» (logoen) må

Æresmedlem May Aas

ivaretas, som å huske å fornye patentbeskyttelsen i 2018. Tiltaket som VIF-skolen må fortsette. En videreutvikling av Brakka som VIFs historiske ankerfeste, er viktig, samtidig som Oslo kommunes forutsetning for salg av tomta til breddeaktivitet og det nye fotballstadion og Vålerenga kultur- og idrettspark, bør følges opp på vegne av alle klubbene i VIF.

– Det sies mye fornuftig om betydninga av foreningen og dens rolle, men den praktiske handlinga som skal følge opp slike ideer mangler, hevder Jan. Særlig mener han at spørsmålet om bevaring av en institusjon som medlemsavisa fra 1922 i papir fortjener en grundig behandling om noen ønsker noe annet.

Det er også Berit enig i. Men samtidig som hun helst ville hatt Vålerengguten i papir, heller hun til at nye tider med nye

Æresmedlem Berit Knudsen

vaner, særlig blant ungdommen, tilsier at vi må innse at en digital eavis-løsning nok er en uunngåelig løsning i dagens samfunn.

Framtida bygges på historia

Våre tre æresmedlemmer overlater med store forhåpninger foreningen og klubbene til nye generasjoner med nye ideer. Men de minner samtidig om at kunnskap om historia har aldri vært en hindring når framtidsplaner skal legges. Det er en styrke når nye kreative ideer koples sammen med historia – i størst mulig forståelse mellom generasjonene.

Vålerengguttens redaktør takker for samtalen og er glad for å kunne bringe disse synspunktene videre til alle aktive tillitsvalgte og medlemmer i VIF.

Fotball mot rasisme i 20 år

Den første Fargerik fotball-turneringen gikk av stabelen på Valle i 1996. Her kunne jenter og gutter fra alle verdens nasjoner delta. Året etter løp A-laget ut på Bislett med «Vålerenga mot rasisme» på draktene. Nå har dette arbeidet utviklet seg til en samfunnsavdeling med fire ansatte.

Tekst: Stig H. Christensen

I 1995 var det sterke brune krefter innen Klanen som ropte «hvit makt». De ville kun ha rotnorske hvite i klubben og jage ut alle andre. Vi som satt i juniorstyret midt på 90-tallet kunne ikke akseptere dette. Vi var foreldre med barn i klubben som hadde klassekamerater med bakgrunn fra mange forskjellige land. Under Norway cup i 95 hadde vi derfor med en parole der det sto «Stopp volden, stopp rasismen – leve Vålerenga». Året etter åpnet tidligere statsminister Gro

Harlem Brundtland Fargerik fotball på Valle med disse ordene: «Vål'enga – klubben fra Sotahjørnet, har alltid vært et fargerikt lag. (...) Klubben inviterer til en fotballturnering hvor deltakerne ikke trenger å være medlem i en fotballklubb. Det eneste kravet som stilles er at dere skal synes det er gøy å spille fotball og at alle som er med markerer en holdning mot vold og rasisme». Senere åpnet John Carew turneringen. Deretter gikk det slag i slag med kongelig besøk i flere omganger. Og – ikke minst: Klanen tok et oppgjør i egne rekker.

LO og NHO

LO og NHO engasjerte seg tidlig som støttespillere for tiltaket med økonomiske bidrag. Prosjektet «Vålerenga mot rasisme» ble stiftet med prosjektleder i halv stilling fra begynnelsen av 1998. En plattform for arbeidet ble forankret i klubben. VIF-logoen med «mot rasisme» under ble et varemerke. A-lagsspillerne har det på drakta, som vel som spillerne nedover i rekkene. For å være helt sikker tar jeg en ekstra titt på egen old boys drakt for i år. Jo, da. Under logoen: Vålerenga mot rasisme.

Egen stiftelse

Nå har utviklingen tatt nye steg. Klubben er etablert med en egen stiftelse med fire ansatte og utvidet aktivitet. Jobbsjansen er et tilbud til ungdom mellom 17 og 25 år som står uten skoleplass eller jobb. Disse får en unik sjanse til arbeidstrening i klubben og hos en av samarbeidspartnerne. Resultatene har ikke latt vente på seg. Rundt 70 prosent har kommet seg over i fast arbeid eller har begynt på skole igjen.

Inkludering

I 2011 startet Vålerenga Inkluderingsprosjektet. Barn og familier med dårlig økonomi får fritids- og ferietilbud. De får hjelp til å dekke kostnader for å være med på aktiviteter andre familier har råd til.

Bydel Gamle Oslo er området med størst andel av fattige familier i byen. Skal vi være «Oslos stolthet», kan vi ikke forholde oss passive til vårt eget nærmiljø, sa Lars Eirik Eggen, leder i samfunnsavdelingen i Vålerenga, til Aftenposten i jubileumsåret 2013.

Gatelaget for tidligere rusavhengige har også slått an med spennende arrangementer, turneringer og turer. Årets oppstart var tidlig i januar i Vallhall, der nye spillere ble ønsket velkommen.

Vålerenga mot rasisme

Men Vålerenga mot rasisme har fortsatt et utall av aktiviteter som skal ta et klart standpunkt mot all form for diskriminering og skape god integrering. Blant annet er klubben engasjert i Gi Rasisme Rødt kort. Dette ble blant annet markert på Ullevål i fjor, da Real Madrid var på besøk. Fotballen over hele verden har involvert seg i dette arbeidet, etter at mange fargede spillere ble hetset av bortesupporterne. Diskrimineringen er ikke utryddet, og Gi Rasisme Rødt Kort-kampanjen fortsetter derfor i hele Europa. Klubben har også hatt et tilbud om fysisk aktivitet for eldre i tre år, kalt Eldreenergi. Dette har vært gjort på eldresentre og sykehjem. Slikt forebyggende helsearbeid har ført til bedre fysisk form for de eldre og dermed økt livskvalitet. Vålerenga mot rasisme tilbyr fortsatt gratis fotballskole for jenter og arrangerer sportskvelder i gymsaler på skoler i vårt nærmiljø. Til og med overvektige supportere har et tilbud gjennom et forskningsprosjekt i samarbeid med Norges Idrettshøyskole.

Lagt merke til

Selv om det er A-laget i fotball som får de store medieoppslag på godt og vondt, har også Vålerengas sosiale arbeid blitt lagt merke til. Aftenpostens Ola Berhus skrev dette i jubileumsåret: «I samarbeid med mange frivillige, med organisasjoner og kommune, med sponsorer og andre klubber, med alle positive krefter som det er mulig å spille på, oppnår Vålerenga resultater på sosialbanen som er viktigere enn det førstelaget gjør på fotballbanen».

Før cupfinalen i 1997 arrangerte junioravdelingen «marsjen mot Ullevål». Vålerenga slo Strømsgodset 4-2 i den kampen. Etterpå sa daværende trener, nå ekspertkommentator Lars Tjernås til Dagsavisen: «Da skjønnte jeg hvor viktig klubben vår er for folk i byen her. Og de gikk med «Nei til rasisme»-bannere, og det gjør meg bare helt happy. Jeg er så stolt av Vålerenga».

Dette tror jeg er like gjeldende den dag i dag. Heia Vålerenga – Oslos Stolthet!

JUBILANTER ALDERMANNSLIGAEN OG DAMELIGAEN:

50 år:

Cathrine Lie Tangen	20.05.1966
Gitte Bjerkelund	02.07.1966

60 år:

Tone Nilssen	11.03.1956
Gro Paulsmoen	05.06.1956
Knut Hoffsen	24.07.1956

70 år:

Tom Krøning	01.02.1946
Ove Bengt Berg	14.02.1946
Arne Lund	27.03.1946
Turid Kristiansen	01.05.1946
Svein Kaarud	14.05.1946
Terje Pedersen	22.05.1946
Arne Halvorsen	17.06.1946
Terje Ebbang	06.11.1946
Bjørn Skarpsno	04.12.1946

75 år:

Lilleba Vibokt	01.03.1941
Hans Nilssen	16.04.1941
Trond Hoftvedt	30.05.1941
Kjell Markussen	04.10.1941
Kaj Varly	25.10.1941
Bjørn Olsen	03.12.1941

80 år:

Fritz Fredriksen	08.03.1936
Erik Arnesen	11.04.1936
Jan Hellerud	22.04.1936
John A. Rossholt	27.05.1936
Arne Haukeberg	31.05.1936
Arild Langaas	21.09.1936
Arne Eriksen	16.10.1936

85 år:

Finn Hauger	04.06.1931
Øivind Løvik	18.09.1931

Bedre enn forventa

Bygger smartere organisasjon

Sportslig gikk årets sesong for elitelaget bedre enn forventa. Nå bygges organisasjonen steg for steg basert på et reelt økonomisk grunnlag.

Intervju: Ove Bengt Berg

Leder for Ishockey Elite, Jan Brandvold, er fornøyd med årets sesong: Med de midlene som stod til rådighet gikk det bedre enn det vi hadde forventa målsetting. For nå må vi bare sette tæring etter næring. Vi lever kun av de inntektene vi har. Det viser seg at vi bare har tre utlendinger, tre svensker, på laget. Resten er norske. Vårt lønnsbudsjett er vesentlig lavere enn finalelaga, forteller Jan.

– For neste år satser vi på fornuftige avtaler både på utstyr, innkjøp og spillere som gjør at vi får et fornuftig budsjett. Sportslig sett satser vi på et løft med å bygge på treningsvillige unge som vil

satse på å bli blant de beste. De kan selvfølgelig bli kjøpt av klubber med bedre

Styreleder i Vålerenga Ishockey Elite, Jan Brandvold. Han har vært lagleder for juniorlag i Vålerenga i flere år og de to siste har han vært lagleder på U20-landslaget. Hans sønner Stian og Kim spilte på Vålerenga. Kim Brandvold er nå hockeytrener i USA hvor han driver egne hockey camps samt er skøyte- og teknikk-trener for NHL-laget Boston Bruins og deres farmerlag Providence Bruins i AHL.

økonomi, men da må vi sikre oss med kontrakter. Det med kontrakter er en balansegang, for det er jo ikke alle som vil bli gode som blir det.

– Vi kan ikke gjøre så mye med inntekts-sida i sesongene hvor vi ikke spiller på Jordal. Derfor satser vi på å få mest mulig ut av de midlene vi har. Vi må få bedre rutiner, og komme bort fra skippertak gjennom fornuftig arbeidsorganisering. Derfor møter vi i hverandres styremøter med ishockey bredde, elite og ASet.

– Vi har sikret oss landets beste ishockey trener, Roy Johansen, og yngre framadstormende trenere som Frikk Juell og Magnus Melbye, og vi jobber planmessig med både elite og bredde. Som at vi har fått inn en felles målvaktstrener Andre Lysenstøen. I tillegg vil John Aase være fysisk trener. John er ledende i Norge på styrke- og basistrening.

– Hva med nye Jordal Amfi?

– Foreløpig har mye gått bra, og det ligger an til rivinga begynner i januar 2017, og at ishallen står ferdig til sesongstart 2018/2019. Men det kan jo fortsatt skje uforutsette ting. Når vi ikke kan bruke Amfien under riving/bygging, må vi regne med færre tilskuere fordi det blir vanskeligere for våre tilskuere å reise til den nye midlertidige hjemmebanen som enten blir Furuset- eller Manglerudhallen. Videre har jo disse arenaene ikke kapasitet til så mange som Vålerenga har på Jordal. Vi må bare håpe at så mange som mulig følger oss på disse hjemmekampene på «fremmed is».

Tribuneplasser fjernes, restauranter inn

Uten alkohol – for få tilskuere

På et møte i Aldermannsligaen fortalte Vålerengas kommende ishockeytrener, nå landslagstrener, Roy Jacobsen, at over alt i Sverige og i USA/Canada blei tribuneplasser fjerna for å erstattes med restauranter. Journalist Jan-Erik Larsen i Stavanger Aftenblad skriver 4. oktober 2012 om åpninga for skjenking av alkohol på flere idrettsplasser. Larsen viser til Vida Arena i Växjö og Modos hjemmebane, Fjällräven Center i Örnsköldsvik. Også hallen Gigantium i danske Ålborg. Larsen skriver videre:

«I Ålborg kan man ta med seg ølglasset inn på sitt eget sete i hallen:

– Det praktiseres i alle ishockeyarenaer i Danmark. Tidligere var det et lite problem at folk kastet plastkrus med øl på spillerne om man var misfornøyd, men det er slutt nå. Ølet er blitt for dyrt, sier pressesjef i Aalborg Pirates, Søren Pedersen, til Aftenbladet. Pirates er ny-stiftet, og overtok etter Aalborg Ishockey som ble avviklet i vår. Hjemmebanen Gigantium har en kapasitet på 5000.».

Blir det både øl-servering og restauranter på nye Jordal? Kanskje flere slipper å gå ut i bussen ved siden av i pausene?

OBB

Fra Aldermannsligaens møte 16. mars i år. Vålerenga Ishockeys kommende trener forteller om situasjonen for norsk hockey, for Vålerenga, framover. Fra venstre Leif Strandebo, Bjørn Sæterhagen, oldermann Lasse Breen og stående: Roy Johansen.

Sponsorsjef Jacob Lund om sponsing

Vålerenga vil alltid mangle sponsorer

Fordi Oslo ikke har noe stort lokalt næringsliv, vil Vålerenga alltid ha problemer med å skaffe seg en sponsor. De nasjonale sponsorene går etter landslag, ikke lokal- eller regionlag. At logoen er kjent, som et varemerke, betyr ikke at den har noen som helst verdi som en merkevare noen sponsor vil bruke til å assosiere sitt produkt med.

Intervju og foto: Ove Bengt Berg

Det hevder Jacob Lund, mest kjent som DNBs tidligere sponsorsjef. Nå har han roet ned og driver sitt eget sponso-firma i mindre omfang fra Skien. Vålerengguten spør Lund om hvorfor en så kjent forening som Vålerengas elite-lag i fotball og ishockey, en klubb i landets hovedstad, har så vanskelig for å skaffe seg sponsormidler som står i forhold til klubbens velkjente profil og det andre klubber rundt om i landet klarer. Fotballtrener Kjetil Rekdal forstår ikke hvordan lille Sogndal kan ha et større budsjett enn Vålerenga.

– Svaret er klart, mener Jacob Lund. Oslo mangler et lokalt

næringsliv og har dermed heller ingen bedrift som vil knytte seg til et lokal-lag. Følger du kysten rundt for eliteklubbene i fotball, ser du at det alltid er det lokale næringslivet som sponser disse lagene. Ofte lokale banker og elverk, som må vise seg for kundene sine, der de er. Alle sponsorene til de andre topp-lagene kommer fra regionene. Det er to lag som skiller seg ut med sponsorproblemer, og det er Vålerenga og Strømsgodset. Det er ingen stor lokal bedrift som føler at Vålerenga er «min bedrift». Det er ikke noe hjemmemarked for en stor sponsor som Vålerenga kan knytte seg til. Vålerenga faller mellom sponsorsystemets tre stoler.

De tre stolene er lokalt marked, regionalt marked og nasjonalt marked. Vålerenga har ikke noe lokalt marked å basere seg på, og heller ikke noe regionalt. For en region blir Vålerenga for liten, for det finnes mange andre klubber i hovedstadsområdet også. Og nasjonale sponsorer går etter landslag, ikke enkelt-klubber. Derfor vil Vålerenga for all framtid ha store problemer med å skaffe seg store sponsorer, hevder Jacob Lund.

– Hvorfor vil noen i det hele tatt bruke midler på å støtte idrettslag med betydelige midler?

– Sponsorene vil selvfølgelig ha noe igjen for pengebruken sin. Det er eksponering av sin egen vare, å bygge «inneklimate» i bedriften (dvs bedre arbeidsmiljøet og trivselen innad i bedriften) og få mulighet til å «pleie kunder». Dvs ha kunder med på kamper og møter med utøvere som blir sponsa. Og for at det skal være interessant å bruke penger, må det også være interesse for klubben og utøverne. Verdien av sponsoratet henger sammen med interessen for laget, om det løfter mulige kunder for varen som skal selges. Hvis det ikke er noe gøy med laget, kommer

ikke folk. Sponsorene putter penger inn det de får penger igjen for.

– Men VIF-logoen da, vi sier at det er en av landets mest verdifulle merkevarer?

– Logoen betyr ingenting. Sponsorer putter penger i det for at ens eget navn skal få «en plass i solen». De putter penger i det en vil bli assosiert med. Sponsing tar penger fra alminnelig reklame, og er å bygge assosiasjoner, det en selger av en vare vil at varen skal bli tenkt på som. Noe en vil smykke seg med. – Derfor er det en forskjell på varemerke og merkevare. Et varemerke er noe fysisk, et navn eller en logo. Men ved hjelp av en assosiasjon, en sammenlikning, kan du skaffe deg en merkevare. Som sender ut en assosiasjon som gjør at noen vil bli kunde ved å bli sammenlikna med dette inntrykket. Det er entusiasme og patriotisme rundt Vålerenga, men det er ikke nok, det fører ikke til penger.

– Det eneste bærende prinsipp for enhver klubb må være at foreldrene bærer utgiftene ved idrettsaktiviteten de første åra, og så får andre finansieringskilder overta elitesatsing. Og foreldres drivkraft må være at barna deres skal få en hyggelig og utviklende oppvekst, ikke å tro at barna deres skal bli stjerner som skal tjene noen titalls millioner i uka. Avslutter Jacob Lund med idet han haster videre til et sponsormøte mens jeg takker for samtalen.

Viggo Johansen lenge etter at mora hans fikk igjen ballen. Her på VIFs fotballag fra 1977 som sittende nr 2 fra venstre. Mange kjente på det bildet, blant andre Helge Bonden Sørli, Odd Iversen, Erik Foss og Geir Karlstad.

«Vålerenga er historier»

Da mora til Viggo forlangte ballen tilbake

Av en av Vålerengas tidsvitner

Vålerenga har hatt en fotballspiller, til og med kaptein på laget, som heter Viggo Johansen. Han debuterte tidlig på seni-orlaget; jeg husker treningskampen foran Brakka der han som 17-åring imponerte A-lags-lederne og kom med blant seniorenene.

Viggo kom fra Fredrikstad som guttunge til Ulven og Karl Staaffs vei. Han var en ivrig fotballspiller. På den tida var ikke «miljøvennlig boligbygging» med høyblokker tett i tett oppfunnet. Derfor ble det på Ulven, som på Teisen og Etterstad og andre steder, bygd bare i fire etasjer med masse plen rundt til å boltre seg på. Disse plenene innbød selvsagt også til fotballsparking. Det var bare det at fotballspilling var forbudt på disse fine gressplenene. Og tre vaktmestere over hele området hadde sitt svare

strev med å forhindre fotballsparkinga. De fikk god trening av det. Men orden måtte det være, i et boligområde som het Forsvarets borettslag.

Men en dag fikk tydeligvis formannen i borettslaget nok. Han tok likegodt en fotball med seg hjem, han beslag den. Ballen var Viggos. Formannen var ikke hvem som helst, han hadde en admirals-tittel og var (eller ble seinere) sjølvste personalsjefen for hele det norske forsvarret. Men også offiserer må tåle nederlag. For dette fant ikke mora til Viggo seg i.

Hu gikk myndig til oppgang nr 12, fjerde etasje lengst bort, og forlangte ballen tilbake i en streng, myndig og indignert tone. Og hu var ikke aleine. Viggo bak. Hele trappeoppgangen i fire etasjer var full av interesserte og forventningsfulle gutter. Vi ga vel også litt lyd fra oss?

Admiralsformannen var egentlig en forsiktig og sindig mann, så overfor en sånn overmakt, mora til Viggo og hele oppgangen full av daværende og kommende opprørske ungdom, fant admiralen det lurest med en retrett. Han kapitulerte. Viggo fikk ballen tilbake! Klapping og gledesrop? Jeg husker ikke. Men Viggo fikk en god skolering til å bli lagfører, kaptein.

Blei fotballsparking tillatt på plenene i Karl Staaffs vei etter dette? Nei. Etter ei tid blei det vedtatt at plenene skulle erstattes med parkeringsplasser og garasjer.

Futsaldamene ble seriemestere

Kort oppdatering pr. 2. mai w/ Jarle Teigøy

FOTBALL: En vanskelig start gjorde at gutta hadde kun 2 seire etter 8 kamper og NM ble naturlig å satse på. Jentene hadde heller ingen bra start og sto med 1 poeng etter 5 kamper.

FUTSAL: MIDT PÅ TREET. Herrene fikk beholde sin plass i 1.divisjon etter at et annet lag trakk seg. Etter en tøff start avsluttet de positivt og havnet på 6.plass i 1.divisjon region øst. Fakta: nr 6 av 10 lag etter 18 kamper, 7 seire, 1 uavgjort og 10 tap. Målforskjell 51-61 og 22 poeng. Siste kamp ble spilt 13. februar med seier 4-3 over Bækkelaget.

VANT SERIEN. Damelaget vant sin 1.divisjon og er serievinner region øst. 12 lag var med og etter 20 kamper ble laget stående med 18 seire, en uavgjort og 1 tap. Målforskjell 118-26 og 55 poeng. Siste kamp ble spilt 9. april da Abildsø ble banket 8-0. På sikt er det planlagt landsomfattende seriespill. Ida Kristoffersen ble nok en gang toppskårer med 21 mål på 20 kamper.

ISHOCKEY: SEMIFINALE. Gutta endte på 5. plass som i fjor i serien med 77 poeng etter 45 kamper. I NM gikk laget helt til semifinale der Lørenskog ble for sterke med 5-2 i kamper. Roy Johansen tar over treneransvaret etter Espen Shampo Knutsen.

SØLV I SERIE OG NM. Jentene har vært få spillere på kamp og enda færre på trening og det endte til slutt med sølv både i eliteserien og i NM. Laget har i år bestått av 12 utespillere og to keepere. Treningene foregår på Jordal, men vi har spillerne som bor spredt langt utover. Vi har to spillere fra Hønefoss, én fra Kongsvinger, én fra Skien, to fra Lillehammer og én fra Nes. Over halvparten av laget bor altså over en time unna! Med litt skader og sykdom, og spillere som også spiller med guttelag som har kamper og treninger som kræsjer med våre, har det vært vanskelig å stable sammen folk til treningene. NM foregikk i Trondheim 11.-13. mars. Etter en jevn semifinale mot Jordal som endte 3-2, var vi klare for finale. Der møtte vi Stavanger som vi også har møtt seks ganger i serien. I serien vant vi to, spilte to uavgjort og tapte to kamper mot dette laget, så vi visste på forhånd at det kom til å bli en tøff kamp. Etter

første periode sto det 0-0. Seks minutter ut i 2.periode skøyt Linn Aakre et slagskudd fra blå rett i krysset og vi ledet 1-0. Dessverre scoret Stavanger senere i perioden og vi gikk til pause med stillingen 1-1. Tidlig i 3.periode scoret Stavanger igjen, og vi klarte ikke å score flere mål selv om vi presset hardt på slutten. Fakta: Nr 2 av 4 lag etter 18 kamper. 12 seire, 2 uavgjorte og 4 tap. Målforskjell 75-35 og 26 poeng. Siste seriekamp ble spilt 5. mars da vi slo Jordal 7-4.

HÅNDBALL: PLASSEN OVER STREKEN. 2. divisjon avdeling 1 endte gutta på 9. plass av 12 lag. Etter 22 kamper står de med 8 seire, 2 uavgjorte og 12 tap. Målforskjell 609-641 og 18 poeng. 10. april var siste kamp i Jordalhallen som ga 29-26-seier over Kolbotn.

ANDREPLASS. Damene i 3. divisjon avdeling 1 endte på 2. plass av 12 lag etter 22 seriekamper. 15 seire, 3 uavgjorte og 4 tap. Målforskjell 626-489 og 33 poeng. Serien ble avsluttet 24. april med storseier, 37-12, i Jordalhallen over bunnlaget Vollen.

INNEBANDY: FJERDEPLASS. Gutta som rykket opp til 1. divisjon øst i fjor tok en solid 4. plass. Vi nevner at årets poengplukker for VIF ble Mathias Sjøqvist, foran Tomi Salo og Lukas Larsson. En som har tatt enorme kliv dette året må sies å være keeper-Jørgen, som i team med KK har gjort mannsjobb for oss bak der. Veldig moro med Jørgen som har vært i klubben i mange år, men som først i det siste har innsett det alle vi andre har sagt, at det ligger et talent der. Det jobbes i disse dager med å fylle på med enda flere spillere, vi har vært litt få i år, med tanke på at det er en lang sesong i 1.div, og at vi også har et satsingslag i 2.div. Fakta: Nr 4 av 10 lag etter 18 kamper. 12 seire 0 uavgjort og 6 tap. Målforskjell: 168-103 og 36 poeng.

ANDREPLASS. En solid sølvmedalje i 1. divisjon øst ble innkassert både på målforskjell, men også på innbyrdes da damene både vant og spilte uavgjort mot Øreåsen på plassen bak. Siste serierunde vant damene med hele 8-1 borte mot Sveiva sitt rekruttlag. Damene fikk tilbud om eliteseriespill, men det fristet ikke denne gangen, grunnen er enkel, vi startet opp dameavdelingen igjen etter at damene både har spilt flere sesonger i eliteserien under Vålerenga, men

også etter det under SF GREI. Så når damene endelig vendte tilbake til sitt kjære Vålerenga, så var det med tanke på å først og fremst ha det sosialt hyggelig med sport på toppen. Det kan så klart bli trøblete når man er god nok for toppen, og har ført damene rett opp til mulig eliteseriespill nok en gang. Det jobbes jevnt og trutt med et lite generasjons-skifte, så om noen år er kanskje håpet at vi kan stille et lag i eliten, og ett farmerlag i 1.div-2.div... Dette vil tiden vise, det viktigste for øyeblikket er at damene har det moro, og at dem banker det som kommer på deres vei! Til nå har dem lyktes 110% med denne planen... Fakta: Nr 2 av 7 lag etter 12 kamper. 8 seire, 1 uavgjort og 3 tap. Målforskjell 73-45 og 25 poeng.

AMERIKANSK FOTBALL: Eliteserien startet 23. april med seier 21-7 over Lura Bulls. 1. mai ble det stortap, 0-26, mot Eidsvoll 1814's. Damene begynner eliteserien på Jordal 4. september mot Fredrikstad Queens.

BASKET: TREDJE. Gutta i 2. divisjon øst (opprinnelig 2. lag) endte på en flott tredjeplass av 10 lag etter 18 kamper. 11 seire, 7 tap og 22 poeng. Siste kamp gikk 3. april da gutta tapte mot sølvlaget Centrum Tigers, 35-54.

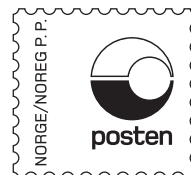
DAMENE. Jentene i 2. divisjon øst endte som nummer 4 av 8 lag etter 13 kamper. 6 seire og 7 tap ga 12 poeng. Siste kamp ble spilt 3. april mot Kongsberg Miners som endte i tap, 47-59 borte.

SKI: Medlemmene har også i år representert klubben i turrenn. Tross hjelp fra kretsen har det ikke vært mulig å få ansatt trenere til aktivitet. Derfor er det nå bestemt å satse på å utdanne egne medlemmer. Rekrutteringstiltak til høsten er planlagt.

Takker for alle mine hyggelige år som redaksjonsmedlem og redaktør.

Jarle

Returadr.:
Vålerengens IF,
Pb. 6576
Etterstad,
0607 Oslo

Nye Peugeot **308 SW** GT Line

ÅRETS FIRMABIL, MED MER VROM VROM

GT LINE

PEUGEOT

**PEUGEOT 308 SW
GT LINE 130 HK AUTOMAT**

Kun **129,-*** pr/dag

Startleie: **0,-**

Totalt: **145.442,-** over 3 år

Kjøpspris: 344.750,-

Inkludert utvidet sportspakke
og klasseledende automat

Spar: 46.850,-

SPORTSLIG OG EKSKLUSIV
• Klassens største bagasjerom
• 17" Alufelg, glasstak, Led lys,
sportspakke, Denon lydsystem,
SMEG Navigasjon +++

*Startleie 0,- Etabl.geb. 4.250 kr. Månedsløse: 3.922kr og totalpris 145.442 kr vil variere med rentenivået. 3 års bindingstid, kjørelengde 30.000 km.
Pris er inkl mva, termin omk.frakt og lev.omk. CO2 utslipp 103 g/km. Drivstofforbruk Blandet kjøring 0,44 l/m. Bildet er illustrasjonsfoto og utstyr kan avvike. Forbehold om trykkfeil. Finansiering forutsettes gjennom Bertel O. Steen Finans AS

MOTION & EMOTION

Bertel O. Steen Oslo avd Økern, Økernveien 147, 0586 Oslo,
Telefon: 23 37 92 00, www.bosokern.no / Avd. Skøyen, Drammensvn.207-209,
Telefon: 67 91 66 30, www.bosskouen.no